

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010451
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8316010451.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2018 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/84/2016 zo dňa 29.12.2016.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/84/2016 zo dňa 29.12.2016 - podľa § 241 ods. 6 Tr. poriadku v zmysle § 220 ods. 1 Tr. poriadku bol schválený zmier uzavretý medzi obvineným T. W. pre skutok kvalifikovaný ako prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v mesiacoch december 2014 až február 2015 si prostredníctvom internetovej stránky Ebay objednal asi 25 kusov neoriginálnych pamäťových kariet s označením 8Mb, ktoré boli dizajnom a rozmermi totožné s originálnymi kartami spoločnosti SONY PS-2, po zistení, že tieto karty sú schopné ukladania pozícií hier, spúšťania záloh originálnych a napálených hier SONY PS-2, ako aj prehrávania hudby a filmov, cez USB na nich nalepil nálepky s označením FreeMcBoot, ktoré si sám vyrobil a tieto karty v počte 20 ks následne predával do mesiaca október 2015 prostredníctvom internetového obchodu Bazoš.sk za sumy od 16 eur do 20 eur za kus spolu s priloženým návodom na ich použitie a inštaláciu rôznym záujemcom na Slovensku a v Českej republike, čím takto pre spoločnosť U. S. Q. Q. I. so sídlom XX R. T. U. A XLP I. spôsobil škodu vo výške 7 080,19 eur,

a poškodenou spoločnosťou U. S. Q. Q. I. so sídlom XX R. T. U. A XLP I. uzavretý v rámci mediácie 1T/84/2016, 1M/10/2016 s tým, že nároky poškodeného boli plne uspokojené uhradením škody vo výške 7.080,19 eur v dvoch splátkach a to dňa 30.11.2015 vo výške 266,- eur a dňa 29.04.2016 v sume 6.825,59 eur.

Súčasnne obvinený zložil na účet Okresného súdu v Humennom sumu 160,- eur, z ktorej je 50 % (80,- eur) určených štátu na peňažnú pomoc obetiam trestnej činnosti a 50 % (80,- eur) sa odovzdá S. voľného času J., B.. U. XX, V..

Súd zastavil trestné stíhanie proti obvinenému T. W. pre skutok kvalifikovaný ako prečin porušovania autorského práva podľa § 283 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v mesiacoch december 2014 až február 2015 si prostredníctvom internetovej stránky Ebay objednal asi 25 kusov neoriginálnych pamäťových kariet s označením 8Mb, ktoré boli dizajnom a rozmermi totožné s originálnymi kartami spoločnosti SONY PS-2, po zistení, že tieto karty sú schopné ukladania pozícií hier, spúšťania záloh originálnych a napálených hier SONY PS-2, ako aj prehrávania hudby a filmov, cez USB na nich nalepil nálepky s označením FreeMcBoot, ktoré si sám vyrobil a tieto karty v počte 20 ks

následne predával do mesiaca október 2015 prostredníctvom internetového obchodu Bazoš.sk za sumy od 16 eur do 20 eur za kus spolu s priloženým návodom na ich použitie a inštaláciu rôznym záujemcom na Slovensku a v Českej republike, čím takto pre spoločnosť U. S. Q. I. so sídlom XX R. T. U. A XLP I. spôsobil škodu vo výške 7 080,19 eur,

pretože vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru, akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Proti tomuto uzneseniu, ktoré bolo oznámené doručením jeho písomného vyhotovenia dňa 26.01.2017 obvinenému, dňa 25.01.2017 prokurátorovi, dňa 17.08.2017 poškodenému a dňa 06.12.2017 obhajcovi, podal sťažnosť prokurátor dňa 30.01.2017.

V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti po rekapitulácii výrokov napadnutého uznesenia a jeho dôvodov vyslovil, že je pravdou, že obvinený splnil podmienky uvedené v ustanovení § 220 od. 1 písm. a/, b/, c/, pretože vyhlásil, že spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný, poškodenej spoločnosti nahradil škodu a na účet súdu zložil peňažnú sumu určenú konkrétnemu adresátovi na všeobecne prospešné účely. Obvinený M. W. je síce v mieste trvalého bydliska hodnotený kladne, doposiaľ sa nedopustil žiadneho priestupku, avšak podľa pripojeného odpisu registra trestov bol v minulosti raz súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/7/2015 zo dňa 16.02.2015, ktorým bola schválená v zmysle § 334 ods. 4 Tr. poriadku dohoda o vine a treste a T. W. bol uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na 2 roky. S poukazom na uvedené odsúdenie M. W. má za to, že vzhľadom na osobu obvineného takýto spôsob rozhodnutia okresného súdu nie je dostačujúci a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a uložil mu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti prokurátorom ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade sťažnostný súd posudzoval procesný postup konajúceho súdu, ktorý spočíval po návrhu obvineného o zmierovacie konanie v predložení veci na mediáciu probačnému a mediačnému úradníkovi, ktorý predložil správu o výsledku mediácie, a konajúci súd na jej podklade rozhodol napadnutým uznesením. V tomto smere k pochybeniam zo strany či už povereného probačného a mediačného úradníka alebo konajúceho súdu, ktorý mohol o obžalobe rozhodnúť aj postupom podľa § 241 ods. 6 Tr. poriadku, keďže táto bola podaná pre prečin podľa § 283 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona, nedošlo.

Následne preto sťažnostný súd posudzoval správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ktoré sa opierali o ustanovenie § 241 ods. 6 a § 220 ods. 1 Tr. poriadku, pričom ako to vyplýva z dôvodov sťažnosti prokurátora, tento namietal nesplnenie zákonnej požiadavky uvedenej v § 220 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, keďže so zreteľom na osobu obvineného zmier nepovažuje za dostačujúce rozhodnutie.

Podľa § 220 ods. 1 Tr. poriadku v čase rozhodnutia konajúceho súdu v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmieru a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

- a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,
- b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a
- c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú konkrétnemu adresátovi na všeobecne prospešné účely, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol

trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Z citovanej právnej úpravy zmierny, ktorý je jedným z rozhodnutí vybavenia trestného stíhania páchatel'a bez vyslovenia viny a uloženia trestu, plynie, že tento inštitút sa uplatní pri menej závažnej trestnej činnosti, výslovne pri prečinoch, pričom s týmto spôsobom rozhodnutia musí súhlasiť nielen obvinený, ale aj poškodený.

Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, aby sa dosiahol zmier medzi obvineným, ktorý trestnou činnosťou porušil záujem chránený Trestným zákonom a súčasne spôsobil škodu, a poškodeným, ktorému bola protiprávnou činnosťou obvineného spôsobená škoda. Ide teda o inštitút, ktorý uprednostňuje nahradenie škody poškodenému pred vyslovením viny a uložením trestu, prípadne aj jeho výkonu.

Na to, aby mohol byť zmier schválený, musia byť splnené zákonné podmienky. V posudzovanom prípade sťažovateľ nenamietal nespĺnenie podmienok uvedených v § 220 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. poriadku, preto aj sťažnostný súd len v stručnosti k nim uvádza, že vyhlásenia obvineného a poškodeného, že súhlasia so zmiernom, zabezpečil probačný a mediačný úradník v rámci mediácie a to pri úkonoch dňa 15.11.2016 a 16.11.2016 (čísla listov 211 a 216 spisu). Obvinený v rámci svojich výsluchov v prípravnom konaní dňa 29.04.2016 a 03.11.2015 sa priznal k spáchaniu skutku a súčasne aj vyhlásil, že skutok spáchal. Vzhľadom na vykonanie vyšetrovacích úkonov, ako aj prehlásenie obvineného pred probačným a mediačným úradníkom, že skutok spáchal a toto jeho vyhlásenie je slobodné, vážne, zrozumiteľné a určité, nemal ani sťažnostný súd pochybnosti o splnení tejto podmienky. Pokiaľ ide o podmienku nahradenia škody, ktorá je základom zmierny, z predložených podkladov a vyhlásenia poškodenej spoločnosti U. S. Q. Q. I., I., zastúpenej Y. Y., vyplýva, že škoda vyčíslená poškodenou spoločnosťou vo výške 7.080,19 eur jej bola v celom rozsahu uhradená dňa 30.11.2015.

Okrem toho obvinený splnil aj ďalšiu podmienku stanovenú zákonom uvedenú pod písm. c/ § 220 ods. 1 Tr. poriadku a to, že na účet súdu zložil sumu 160,- eur určenú pre S. voľného času V. a štát na peňažnú pomoc poškodeným.

Sporným teda ostalo iba to, či vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery takýto spôsob rozhodnutia možno považovať za dostačujúci.

Je faktom, že obvinený M. W. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/7/2015 zo dňa 16.02.2015 uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním na skúšobnú dobu 2 rokov, a tiež aj trest prepadnutia vecí. Okrem toho mu bol v rámci probačného dohľadu uložený aj zákaz požívania iných návykových látok a tiež mu bola uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo výchovnému programu. Citovaný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2015, teda od 17.02.2015 mu začala plynúť skúšobná doba podmiennečného odkladu výkonu uloženého trestu, ktorá uplynula dňa 17.02.2017.

Nemožno poprieť ani to, že obvinený M. W. páchal skutok, ktorý bol predmetom zmierny a zastavenia trestného stíhania konajúcim súdom v tejto trestnej veci, v dobe od mesiaca december 2014 do októbra 2015, kedy mal predávať pamäťové karty s napálenými hrami, čo môže vyvolávať pochybnosti o nespĺnení podmienok na schválenie zmierny s následným zastavením trestného stíhania, na čo poukazoval aj sťažovateľ.

Aj napriek uplatňovaným sťažnostným námietkam k hodnoteniu osoby obvineného sťažnostný súd so zreteľom na podstatu zmierny, ktorý preferuje nápravu škodlivých následkov protiprávneho konania pred represívnym postihom obvineného, uzavrel, že takýto spôsob rozhodnutia v prerokúvanej veci je dostačujúci. Obvinený totiž začal páchať prerokúvanú trestnú činnosť vo veľmi krátkej dobe po spáchaní drogového zločinu, za ktorý bol odsúdený. Skutočnosť, že obvinený páchanie prečinu porušovania autorského práva dokončil až v mesiaci október 2015, teda v čase plynutia skúšobnej doby určenej

mu pri podmiennečnom odklade výkone trestu odňatia slobody poukazuje na to, že obvinený v tejto etape svojho života nedodržiaval právne normy. Z odpisu registra trestov ako aj z evidencie priestupkov je však zrejmé, že pred spáchaním týchto trestných činov a po ich spáchaní sa obvinený nedopustil žiadneho ďalšieho protiprávneho konania, proti jeho osobe nebolo začaté ďalšie trestné stíhanie za inú protiprávnu činnosť, čo je zistiteľné z lustrácii k osobe obvineného, a má priaznivé hodnotenie nielen z miesta bydliska, ale aj od zamestnávateľa. Zistenie, že obvinený pred spáchaním oboch trestných činov viedol riadny život a aj po ich spáchaní v súčasnosti vedie naďalej riadny život, umožňuje podľa názoru sťažnostného za súčasného hodnotenia charakteru a povahy prerokúvaného skutku považovať schválenie zmiernosti za dostatočný spôsob rozhodnutia.

Závažnosť spáchaného činu zákonodarca zvýraznil sankciou a od nej sa odvíja kategorizácia trestného činu. V posudzovanom prípade ide o prečin, za ktorý hrozí páchatelovi okrem alternatívnych trestov aj uloženie trestu odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky. Z uvedeného je teda zrejmé, že ide o protiprávny čin, ktorého závažnosť je nižšia. Ostatne je potrebné spomenúť i to, že konaním obvineného došlo k porušeniu autorských práv spoločnosti U. na software s následkom väčšej škody, hoci zisk obvineného predajom upravených kariet bol minimálny, takmer nulový. Náhradu škody neporovnateľne vyššiu ako bol zisk obvineného presahujúcu 7.000,- eur možno tiež považovať za prísny a dostačujúci postih, keďže uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody nie je obligatónym trestom a obvinenému by mohol byť uložený aj niektorý z alternatívnych trestov. Najpodstatnejším je však to, že došlo k urovneniu vzťahov medzi obvineným a poškodenou spoločnosťou, v rámci ktorého narovnanie iniciatívu prevzal obvinený, ktorý navrhol takýto spôsob riešenia, a prijal ho ako primeranú sankciu za svoje správanie.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného sťažnostný súd poznamenáva, že nie je vo verejnom záujme a v záujme zabezpečenia ochrany spoločnosti v každom prípade za spáchanie trestného činu jeho páchatelovi uložiť trest. Zabezpečiť ochranu spoločnosti a zamedziť páchatelovi páchať trestnú činnosť možno aj inými inštitútmi, medzi ktoré rozhodne patrí i zmier, ktorý sleduje okrem už vyššie spomenutého cieľa narovnať spor medzi páchatelom a poškodeným aj dosiahnutie zmeny v správaní sa páchatela, ktorý prijal z vlastného podnetu zodpovednosť za svoje konanie a uvedomil si spôsobenie následku svojím protiprávnym konaním.

Sťažnostný súd sa s plnou vážnosťou zaoberal aj následkami konečného rozhodnutia o schválení zmiernosti, ktoré sú určitou výhodou pre obvineného vo vzťahu k jeho podmiennečnému odsúdeniu v trestnej veci konajúceho súdu pod sp. zn. 2T/7/2015. Vychádzajúc však z účelu trestného konania ako celku a tiež aj z účelu ukladania trestov, ktorým je okrem iného zabrániť páchatelovi v páchaní trestnej činnosti a vytvoriť mu podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, sťažnostný súd v posudzovanej veci hodnotil i súčasné postavenie obvineného v spoločnosti, ktorý riadne pracuje a dodržiava spoločenské normy, čo poukazuje na zvýšenú snahu stať sa a byť vlastným príčinením plnohodnotným členom spoločnosti. Pokiaľ by sa prerušil tento začatý reintegračný proces u obvineného, oddialila by sa možnosť jeho opätovného plnohodnotného zapojenia do spoločnosti z dôvodu výkonu trestu odňatia slobody a to len v dôsledku neuváženej i keď úmyselného konania, ktoré zasiahlo do autorských práv obchodnej spoločnosti.

Berúc do úvahy nielen narovnanie sporu medzi obvineným a poškodeným ale aj prebiehajúci proces začleneného obvineného do spoločnosti, ktorého súčasťou je zabrániť recidíve, sťažnostný súd považoval napadnuté uznesenie za vecne správne a zákonu zodpovedajúce. V dôsledku uvedeného záveru dôvody sťažnosti prokurátora vyhodnotil ako neopodstatnené a jeho sťažnosť postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.